

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ И ПРЕДАЈУ РУКОПИСА

1. ОПШТЕ ОДРЕДНИЦЕ

- Рад Музеја Војводине се, у начелу, штампа ћирилицом, у формату А4, са апстрактном и кључним речима на српском језику и резимеом на енглеском језику или другом светском језику, релевантном за одређену област. Могуће је објављивање текстова латиницом, као и на језику аутора.
- Прилози се достављају у затвореној коверти, са назнаком “За Рад Музеја Војводине” и означеним основним подацима аутора, бројем телефона и e-mail адресом.
- Шаље се један примерак рукописа у одштампаној верзији – треба да буде лекторисан и компјутерски припремљен (у Word-у), са илустрацијама распоређеним према замисли аутора, величине до 35.000 карактера са спејсом. Други примерак текста шаље се на CD-у, али са одвојеним илустрацијама и потписима у посебним фајловима. Фотографије су у JPG или TIF формату, у посебном фолдеру.
- Пожељан фонт је Times New Roman, величине 12. Називи фајлова и фолдера треба да буду латинични, уписани у енглеској тастатури. Новина је да ће уз име у раду, уз академско и стручно звање, бити одштампана и афилијација (пун назив и седиште установе у којој је аутор запослен). Уз рад ће се штампати и UDC бројеви, те категорија научних и стручних чланака, што такође треба навести.
- Текст апстракта (сажетка) треба да буде кратак информативан приказ садржаја и да садржи термине који се често користе за индексирање и претрагу чланака, а треба да има од 100 до 250 речи. Уз њега се дају и кључне речи. Текст резимеа треба да буде на страном језику, дужине до 1/10 дужине чланка. Резиме се даје на крају чланка, након одељка Литература.
- Име аутора, институције у којој је запослен, наслов рада и апстракт треба навести следећим редоследом:

Радован Сремац
Галерија слика „Сава Шумановић“, Шид

УДК
категирија чланка

ЈЕДИНСТВЕН НАЛАЗ СРЕДЊОВЕКОВНОГ НАДГРОБНОГ СПОМЕНИКА НА ТЕРИТОРИЈИ СРЕМА

Апстракт: На српском православном гробљу у Шиду налази се један камени надгробни споменик карактеристичног облика и орнаментике која се везује за споменике позног средњег века, у литератури познате под појмом *стећак*. Споменик је у облику усадника и украшен је само са једне стране, која је окренута према истоку. Представа која се налази на њему садржи шест крстова и стилизовану људску фигуру, чије линије трупа прате спољне ивице споменика. Приказана је кружна глава и труп у облику трапеза, унутар којег се налази велики крст на постољу, а око њега и на његовим крацима распоређено је још пет крстова. Тип и место налаза овог споменика померају досадашње границе распрострањања ове врсте надгробника и представљају значајан прилог познавању прошлости овог краја.

Кључне речи: Срем, Шид, позни средњи век, надгробни споменик, усадник, сеоба Срба.

- Размак између редова у радовима (*Line Spacing*) треба да буде један (*Single*).
- Маргине треба да буду подешене по уобичајеном дифолту за А4 (*Page Setup*, горе и доле 2,54 цм, лево и десно 3,17 цм).

- При изради текста не треба користити *AutoFormat* (нпр. за увлачење редова са бројевима и сл.).

2. СТИЛСКИ И ПРАВОПИСНИ ЕЛЕМЕНТИ ТЕКСТА

2.1. Поднаслови

- Поднаслове првог степена (типа ЗАКЉУЧАК, ДИСКУСИЈА, КАТАЛОГ, ТИПОЛОГИЈА, БИБЛИОГРАФИЈА, CONCLUSION и сл.) треба писати великим словима, на средини; нпр.:

КАТАЛОГ

1. Прстен димензија: пречник алке 2,3 cm, величина главе 1,4 x 1 cm. На елипсоидној глави представа бисте цара са погледом на десно.

- Поднаслове другог степена треба писати курзивом (не у болду), малим словима (осим првог), на левој страни и неувучено; нпр.:

Историјски извори

Први помен долине Тимока везује се за поход Гаја Скрибонија Куриона који је у периоду од 75. до 73. г. п. н. е. ратовао са Дарданцима (Parazoglu 1969: 254).

Уколико је рад на енглеском језику, наслове треба писати у складу са енглеским правописом; нпр.:

Materials and Methods

Four samples (coffin lid, coffin trough, tenon and peg) from the coffin of Nesmin were analysed.

- Поднаслове трећег степена не треба писати курзивом. Треба их наводити малим словима (осим првог), на левој страни и неувучено.

Гроб 2

Девастирана гробна конструкција од камена од којих су на месту три комада који чине северозападни угао.

Поднаслови трећег степена могу се наводити и уз текст (без преласка у нови ред). У том случају, поднаслов треба да буде болдован, ред не треба да буде увучен, а иза поднаслова треба писати тачку:

Гроб 2. Девастирана гробна конструкција од камена од којих су на месту три комада који чине северозападни угао.

2.2. Навођење година и векова

- Век треба писати римским бројем; нпр.: III век.

У тексту на енглеском језику, век треба наводити арапским бројевима са одговарајућим редним словним наставком:

Both artefacts belong to frames dated in late 2nd and the early 1st century B.C.

- Године пре наше ере треба писати скраћеницом г. п. н. е. (са белинама).

На енглеском се за датуме пре наше ере користи скраћеница В.С. (енгл. *Before Christ*) – са тачком иза сваког слова, а за датуме наше ере – по потреби – А.Д. (лат. *Anno Domini*).

- Иза арапских бројева кад значе редне бројеве треба писати тачку (не иза римских бројки); нпр.: 4. 1. 2010.
- Тачку као обележје редног броја не треба писати испред другог знака интерпункције; нпр.: (1914–1918); књиге објављене 1959, 1962, 1965. и 1966. године.

2.3. Црта и цртица

- Црта је знак који најчешће може заменити зарез, те га уместо зареза треба писати тамо где је потребан изразитији знак и тамо где треба избећи нагомилавање зареза.
- Примакнуту црту треба писати између бројева, у значењу предлога ДО: 3–5 м. Уколико је написан предлог ОД, онда се ДО не може заменити цртом (од 3 до 5 м, а не: од 3–5 м).
- Примакнуту црту треба писати у везама које значе просторне релације (нпр. Београд–Бар, пут Суботица–Београд–Ниш). Међутим, црту с размацама треба писати уколико у вези бар један члан има белину; нпр. Нови Сад – Београд.
- У везама у којима макар један члан има унутрашњу белину треба писати црте с белинама (размацама); нпр.: рат 6. 4. 1941 – 9. 5. 1945; Нови Сад – Београд.
- Цртицу треба користити за писање полусложеница (нпр. грчко-турски рат, културно-просветни), за комбиновање два система писања, односно кад је први део речи исписан бројкама, или верзалом, или пак другим писмом (нпр. 75-годишњи, ЖТП-а), за писање двојних презимена (нпр. Даутова-Рушевљан).

2.4. Наводници

- У радовима треба користити само ресичасте наводнике: на српском језику „овако”, а на енглеском “this”.
- Наводницима писац издваја речи које нису његове него преузете, као и оне које не представљају њему својствени, слободно одабрани израз и његову праву мисао.
- При двостепеном навођењу (ужи навод у оквиру ширег, цитат у цитату) ужи навод треба издвајати полунаводницима:
Стојановић је „примећивао и говорио да многи издавачи нису били ’вешти своје послу’ и да су им издања несавршена“.

2.5. Називи локалитета и стране речи

- Када је реч о називу локалитета од две речи, само прву реч треба писати великим словом (у складу са правописном нормом по којој се код назива насеља од две речи обе пишу великим словом – нпр. Нови Сад, док се код имена делова града и локалитета с понеком кућом који немају природу и статус села или већег насеља прва реч пише малим словом, а друга великим); нпр. Савски венац, Стари град, Ацине њиве, Лепенски вир, Магарећи млин, Каменичка река.
- Уколико је друга реч у оквиру назива локалитета властито име, треба је писати великим словом; нпр. Велика Морава.
- Имена локалитета не стављати под наводнике!

- Античке локалитете треба наводити или латиничним писмом – са цртицом и падежним наставком (нпр. налази из *Viminacium*-а и *Sirmium*-а) ако се уносе у ћирилични текст или без цртице за падежни наставак ако су у латиничном тексту, или транскрибовано (налази из Виминацијума и Сирмијума).

- У раду на енглеском језику (основни текст или резиме) имена античких локалитета не треба писати у курзиву: *Viminacium*, *Singidunum*.

- Стране речи, укључујући и оне на латинском, треба писати курзивом, а, уколико је потребно, са српским падежним наставком иза цртице; нпр:

Појава *foramen mastoideum*-а видљива је са десне стране.

Ако је рад на енглеском језику (или само резиме), речи које су стране овом језику, укључујући и оне на латинском, такође треба писати курзивом; нпр:

The leaden sarcophagus from Požarevačka Street, from a smaller necropolis attached to a *villa suburbana*, contained a gold bracelet.

2.6. Остало

- Обичније мерне скраћенице писати ћириличним писмом (нпр. км, цм, л...), а остале латиничном графицијом.

- Нулу као децималну цифру не треба наводити; нпр.: димензије 2,3 x 1,8 м и 1 x 1,35 м.

- Титуле, звања и сл. не треба наводити у научним и стручним радовима; нпр.:

Тим проблемом бавио се Ж. Петровић (неправилно: Тим проблемом бавио се проф. др Ж. Петровић).

- С обзиром на то да је прилагођено писање страних властитих имена опште правило ћириличких правописа, у раду на српском језику таква властита имена треба транскрибовати. Уколико постоји потреба да се предочи и како се неко страно име изворно пише, изворни облик треба навести у загради иза имена; нпр. Тибор Секел (Székely Tibor), само при првом појављивању имена.

- **Бројеве цитираних часописа или монографских серија који су у оригиналу писани римским бројевима, у библиографији обавезно наводити арапским бројевима.**

3. НАПОМЕНЕ

- Напомене (тзв. фусноте) треба наводити на дну стране.

- Нумерација напомена треба да буде континуирана – од арапског 1 па надаље, до краја текста.

- Број напомене треба наводити иза знака интерпункције, изузев кад се она односи на реч или групу речи унутар реченице.

4. БИБЛИОГРАФСКО ЦИТИРАЊЕ

(овде се препоручује стил библиографског цитирања према Зборнику Матице српске за друштвена питања)

Библиографска парентеза

Библиографска парентеза, као уметнута скраћеница у тексту која упућује на потпуни библиографски податак о делу које се цитира, наведен на крају рада, састоји се од отворене угласте заграде, презимена аутора (обично, не капителхеном!), године објављивања рада који се цитира, те ознаке странице с које је цитат преузет и затворене угласте заграде. Презиме аутора наводи се у изворном облику и писму. На пример:

[Ивић 1986: 128] за Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. – 2. изд. Београд: Српска
библиографску књижевна задруга, 1986.
јединицу:

Ако се цитира више суседних страница истог рада, дају се цифре које се односе на прву и последњу страницу која се цитира, а између њих се ставља црта, на пример:

[Ивић 1986: 128—130] за Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. – 2. изд. Београд: Српска
библиографску књижевна задруга, 1986.
јединицу:

Ако се цитира више несуседних страница истог рада, цифре које се односе на странице у цитираном раду, одвајају се запетом, на пример:

[Ивић 1986: 128, 130] за Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. – 2. изд. Београд: Српска
библиографску књижевна задруга, 1986.
јединицу:

Уколико је реч о страном аутору, презиме изван парентезе транскрибовати на језик на коме је написан основни текст рада, на пример Џ. Марфи за James J. Murphy, али у парентези презиме треба давати према изворном облику и писму, на пример:

[Murphy 1974: 95] за Murphy, James J. *Rhetoric in the Middle Ages: A History of Rhetorical
библиографску Theory from saint Augustine to the Renaissance*. Berkeley:
јединицу: University of California Press, 1974.

Када се у раду помиње више радова које је један аутор публиковао исте године, у текстуалној библиографској напмени потребно је одговарајућим азбучним словом прецизирати о којој је библиографској одредници из коначног списка литературе реч, на пример (Murphy 1974а: 12).

Уколико библиографски извор има више аутора, у уметнутој библиографској напмени наводе се презиме првог аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом *и др.* (односно *et al.*, ако је библиографски извор на страним језицима који користе латинично писмо):

[Ивић и др. 2007] за Ивић, Павле; Иван Клајн, Митар Пешикан и Бранислав Брборић.
библиографску *Српски језички приручник*. 4. изд. Београд: Београдска књига,
јединицу: 2007.

[Poss et al. 2000] за Poss, Christopher; Bryan Lowes & Leslie Chadwick. *Dictionary of
библиографску Economics*. 3rd ed. Glasgow: Harper Collins, 2000.
јединицу:

Ако је из контекста јасно који је аутор цитиран или парафразирани, у текстуалној библиографској напомени није потребно наводити презиме аутора, на пример:

Према Марфијевом истраживању (1974: 207), први сачувани трактат из те области сачио је бенедиктинац Алберик из Монте Касина у другој половини 11. века.

Ако се у парентези упућује на радове двају или више аутора, податке о сваком следећем раду треба одвојити тачком и запетом, на пример (Белић 1958; Стевановић 1968)

Ако је у тексту, услед немогућности да се користи примарни извор, преузет навод из секундарног извора, у парентези је неопходно уз податак о аутору секундарног извора навести и реч: према:

„Усменост" и „народност" бугарштица Ненад Љубинковић доводи у везу са прилагођеношћу средини (према Килибарда 1979: 7) ...

Цитирана литература

Цитирана литература даје се у засебном одељку насловљеном *Цитирана литература*. У том одељку разрешавају се библиографске парентезе скраћено наведене у тексту. Библиографске јединице (референце) наводе се по азбучном или абecedном реду презимена првог или јединог аутора како је оно наведено у парентези у тексту. Прво се описују азбучним редом презимена првог или јединог аутора радови објављени ћирилицом, а затим се описују абecedним редом презимена првог или јединог аутора радови објављени латиницом. Ако опис библиографске јединице обухвата неколико редова, сви редови осим првог увучени су удесно за два словна места (висећи параграф).

Цитирана литература наводи се према стандарду за цитирање Матице српске (МСЦ):

Монографска публикација

Презиме, име аутора и име и презиме другог аутора. *Наслов књиге*. Податак о имену преводиоца, приређивача, или некој другој врсти ауторства. Податак о издању или броју томова. Место издавања: издавач, година издавања.

Пример:

Милетић, Светозар. *О српском питању*. Избор и предговор Чедомир Попов. Нови Сад: Градска библиотека, 2001.

Ако није дат податак о издању подразумева се да је реч о првом издању. У случају 2, 3, 4. ... n-тог издања редни број издања може се навести као у првом параграфу упутства за монографске публикације („Податак о издању или броју томова.") ...

Пример:

Белић, Александар. *О језичкој природи и језичком развоју: лингвистичка испитивања*. Књ. 1. – 2. изд. Београд: Нолит, 1958.

... или (економичније) као ексконент броја који означава годину издања.

Пример:

Белић, Александар. *О језичкој природи и језичком развоју: лингвистичка испитивања*. Књ. 1. Београд: Нолит, 1958².

У том случају напред наведени примери би изгледали овако:

Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. Београд: Српска књижевна задруга, 1986².

Ивић, Павле; Иван Клајн, Митар Пешикан и Бранислав Брборић. *Српски језички приручник*. Београд: Београдска књига, 2007⁴.

Poss, Christopher, Bryan Lowes & Leslie Chadwick. *Dictionary of Economics*. Glasgow: Harper Collins, 2000³.

Монографска публикација с корпоративним аутором

Комисија, асоцијација, организација, уз коју на насловној страни није наведено име индивидуалног аутора, преузима улогу корпоративног аутора:

Београдска филхармонија. *Сезона 2005–2006: Циклус Ханс Сваровски*. Београд: Београдска филхармонија, 2005.

Република Србија: Републички завод за статистику. *Два века развоја Србије: Статистички преглед*. Београд: РЗС, 2008.

Анонимна дела

Дела за која се не може установити аутор прерознају се по своме наслову:

Српске народне загонетке. Уредио и издао Стојан Новаковић. Београд: Задужбина Чупићева, 1877.

Зборник радова с конференције

Пантић, Мирослав (ур.). *Ресава (Горња и Доња) у историји, науци, књижевности и уметности*. Научни скуп, Деспотовац, 20-21. август 2003. Деспотовац: Народна библиотека „Ресавска школа“, 2004.

Монографске публикације с више издавача

Палибрк-Сукић, Несиба. *Руске избеглице у Панчеву, 1919–1941*. Предговор Алексеја Арсењева. Панчево: Градска библиотека и Историјски архив, 2005.

(или: Панчево: Градска библиотека – Историјски архив, 2005.)

Ђорђевић, Љубица. *Библиографија дела Десанке Максимовић, 1920–1971*. Београд: Филолошки факултет, Народна библиотека Србије и Задужбина Десанке Максимовић, 2001.

(или: Београд: Филолошки факултет – Народна библиотека Србије – Задужбина Десанке Максимовић, 2001.)

Монографске публикације с више издавача и више места издања

Пример:

Јеринг, Рудолф фон. *Циљ у праву*. Београд: Службени лист СРЈ, Подгорица: ЦИД и Сремски Карловци & Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1998.

(или: Београд: Службени лист СРЈ – Подгорица: ЦИД – Сремски Карловци и Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1998.)

Монографске публикације с једним издавачем лоцираним у више места издања

а) у два места издања – наводе се оба места.

Пример:

Black, John. *A Dictionary of Economics*. Oxford & New York: Oxford University Press, 2002².

б) у више од два места издања — наводе се само једно место (седиште издавача) и додаје *итд.* (односно *etc.*, ако је публикација објављена на језику који користи латинично писмо). Пример: Bannock, Graham et al. *Dictionary of Economics*. London etc.: Penguin Books, 2003⁷.

Фототипско издање

Презиме, име аутора. *Наслов књиге*. Место првог издања, година првог издања. Место поновљеног, фототипског издања: издавач, година репринт издања.

Пример:

Соларић, Павле. *Поминак књижевски*. Венеција, 1810. Инђија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић”, 2003.

Секундарно ауторство

Зборници научних радова описују се према имену уредника или приређивача.

Презиме, име уредника (или приређивача). *Наслов дела*. Место издавања: издавач, година издавања.

Пример:

Радовановић, Милорад (ур.). *Српски језик на крају века*. Београд: Институт за српски језик САНУ и Службени гласник, 1996.

Његован, Драго (прир.). *Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини. V Група масовних злочина у Срему. Акција Виктора Томића и покретни преки суд у Срему 1942*, Нови Сад: Прометеј и Мало историјско друштво, 2009.

Рукопис

Презиме, име. *Наслов рукописа* (ако постоји или ако је у науци добио општеприхваћено име). Место настанка: Институција у којој се налази, сигнатура, година настанка.

Пример:

Николић, Јован, *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Рукописи се цитирају према фолијацији (на пример, 2а—3б), а не према пагинацији, изузев у случајевима кад је рукопис пагиниран.

Прилог у серијској/периодичној публикацији

Презиме, име аутора. Наслов текста у публикацији. *Наслов часописа* број свеске или тома (година, или потпун датум): стране на којима се текст налази.

Пример: Рибникар, Јара. Нова стара прича. *Летопис Матице српске* књ. 473, св. 3 (март 2004): 265–269.

Чланак или поглавље у књизи

Спиридонових, Срђан. Како је метар настао и како је доспео у Србију, у: Тодор И. Подгорац (ур.) *Наука и техника у Србији друге половине века 1854–1904*. Крагујевац: Универзитет у Крагујевцу, 1998: 868–884.

Прилог у новинама

Презиме, име аутора. Наслов текста. *Наслов новина* датум: број страна.

Пример:

Кљакић, Слободан. Черчилов рат звезда против Хитлера. *Политика* 21. 12. 2004: 5.

Архивски извори (необјављени)

У увођењу јединствених сигнатура код нас (а и у свету) није се много одмакло. Ту влада право шаренило ознака. Средоје Лалић у чланку Потребе и могућности увођења јединствених сигнатура (*Архивски преглед* 1-2, 1973: 167) наводи насумично узете примере:

ИАВ ВЖ-ВБ 317/657/1928.

ИАВ ВЖ-Б 118/54/1027.

ИАВ, ОСНС, К-306/1925.

АСАНУК, ПМА „А“, 133/1790.

Начелство округа јагодинског, 1860, ф XVII, Р 262.

Начелство округа ужичког, 1839, Н 2641.

ДА НРС, Попечитељство финансија, 1845, Пф IV, 2.

ДА НРС, V, Арх. № 43-1856.

ДА НРС, I, 127, 10-1859.

ИАП МП, бр. 2671/1878.

ИА САПВ, Тож бр. 3450/1874.

ИАЗ, КЛВБ, ф. 1935,4328.

ДАЗ, НРА 1502/16.

ЗАПг, Ркп, стр. 241.

АС, Прив. а. LVIII, фасц. 30.

МАЈБ, Рег. I, шт. 21.567/1902.

ИРП, ДСЗД, 94, 30.

ИРП, Ф. К1. Мф. 46/257/931-935.

АС, Мф Пф IV П № 33/1871.

Стање у свету врло добро илуструје начин на који британски привредни историчар Мајкл Палаирет наводи архивске изворе које је користио пишући књигу о балканским привредама у 19. веку (Michael Palairret, *The Balcan Economies c. 1800–1914 : Evolution without Development*. Cambridge: Cambridge U. P. 2002² : 271–273):

ARCHIVAL SOURCES

BELGIUM

Ministere des affaires etrangeres, Brussels (BAE)

2911 VI, 4117 V, Dossier 2807 X No. 2161, Film B 24 - Df. 144.

BULGARIA

Tsentralen d'rzhaven Istoricheski Arhiv, Sofia (TsDIA)

E. Rumelia. Oblastno s'branie, f. 20 op. I ae. 65, 66,229.

E. Rumelia. Direktsija na finansite: f. 151 op. 1 ae. 16; f. 158 op. 1 ae. 16,17,33, 35; f. 159 op. Iae. 191. Bulgaria. Narodno S'branie 1902, f. 173 op. 2 ae. 674.

Narodna biblioteka Kiril i Metodi, Sofia (M/S dept.)

Hristo Daskalov papers Fond 129 ae. 112,166,186.

Newspapers of the Bulgarian renaissance

Dunav, III (1867) supplement to no. 161,nos. 191,186,185,184,183; IX (1873) nos. 794,795,796,797.

Turtsija (Constantinople) III (1866) no, 13.

Uchilishte (Ruse) II (1872).

B'lgarija (Constantinople) I and II (1859-60).

FRANCE

Archives nationales, Paris (AN) F12 Affaires etrangeres

7191,7280.

Ministere des affaires etrangeres, Paris (AAE) Correspondance Consulaire et Commercial [CC] Serbie. N.S. 18 Mines 1,1902-10. Belgrade [B] 1.1-7 (1838-&9).

GREAT BRITAIN

Lancashire Record Office, Preston (LRO)

Crompton family of High Crompton [DDCp] Box 730; box 737.

Oldham Local Studies Library

Crompton Papers. Uncatalogued series box 3.

Public Record Office, Kew (PRO)

Defunct Companies Register

No. 15630 of 1896, box 48413. First Royal Servian Privileged Weaving Co. Ltd.

Foreign Office (FO)

78 (Turkey) 312,365,485,695,744,096,1377,1459,1527,1681,1882,2237,4953,5020, 5083,5298. 105 (Servia) 14,37,42,79,83,90,96,97,111,129,130,136,151. 198 13. 368 (Bulgaria) 278,394,518,800,942.

YUGOSLAVIA

Arhiv Crne Gore, Cetinje (ACG)

Ministarstvo finansija (MF, MFiG)

Land tax: 11/A

2,15,17,21,23a, 25,32,37,39d, 39e

Ministarstvo unutrašnja dela (MUD) VII-1,V11-2,VII-17.

Senat(S):-10

Arhiv Srbije, Belgrade (AS)

Ministarstvo finansija (MF)

Administrativno odeljenje (A)

18641118,1864186.

Ekonomno odeljenje (E) Okrug agricultural reports

1860 II 123, 1862 V 101, 1864 VI 7, 1865 VII 7, 1866 VIII 2, 1867 VIII 137, 1869X1111,1874X11 1,1876 VI63.

Popisne knjige, 1862-4.

Ministarstvo narodne privrede (MNP)

Statistika (S)

Kut. 5XXII-1,kut. 5XXIII.

Trgovina (T)

1889 X 21,1894147,1895 XII 79,1906 45 6,1898 VI2,1900IV 63,1900 XI 42,

1902 I 107, 1906 41 7 1902 I 88, 1903 15 19, 1906 37 8, 1904 13 12, 1905 II 1, 1905 XIV 9, 1904 V 77, 1905 XV 9, 1906 46 37, 1907 38 1, 1907 38 10, 1907 38 32, 1907 38 12, 1914 Nos. 2535, 4876, 6424, unfasciculated.

Ministarstvo unutrašnja dela, Policajno odeljenje (MUD-P)

1914 XVIII 98.

Istorijski Arhiv Beograda, Belgrade (IAB)

Minute book of Koste Ilica Sinovi a.d. u Beogradu 1910–1914.

Muzej u Smederevu, Smederevo (MuS)

Sava Stanković papers 373/66,326/66,518/66,507/66.

По правилу податке о архивским изворима би требало наводити следећим редоследом:

1. Име архива (пуно и/или скраћено); пример: Архив Србије (АС)
2. Назив фонда или збирке (пуно и/или скраћено); пример: Министарство финансија (МФ)
3. Година
4. Одељци и серије у оквиру фондова и збирки
5. Подаци о количини грађе.

Количина је изражена бројем књига, кутија, фасцикала, свежњева, регистратора и слично. За техничке инвентарске јединице, које су најчешће употребљаване као јединице мере, користе се скраћенице:

д. — досије	пак. — пакет
књ. — књига	п. — повез
ком. — комад	рег. — регистратор
кут. — кутија	св. — свежањ
о. — омот	свес.— свеска
ф. — фасцикл	

Ако се име архивске установе, назив фонда/збирке и одељка/серије у оквиру фонда/збирке наводи само скраћено, потребно је одмах после наслова АРХИВСКА ГРАЂА навести списак свих скраћеница које се под тим насловом користе. То се односи и на податке о архивској грађи у страним архивима, односно на архивске податке који се наводе на страним језицима.

Објављена архивска грађа

Као монографске и/или друге сличне публикације.

Цитирање правних прописа и судских решења

Пуни назив прописа (скраћени назив прописа – акроним). *Гласило у коме је пропис објављен* број (бр.) гласила и година објављивања (обично скраћено – задње две цифре). Примери:

Закон о облигационим односима (ЗОО). *Службени лист СФРЈ* бр. 29/78.

Закон о извршном поступку (ЗИП). *Службени гласник РС* бр 124/04.

Ако је пропис мењан и допуњаван, наводе се сукцесивно бројеви године објављивања измена и допуна.

Пример:

Закон о основама система васпитања и образовања (ЗОСВО). *Службени гласник РС* бр 62/03, 64/03, 58/04 и 62/04.

Члан, став и тачка прописа (у библиографској парентези, а и другде) означава се скраћеницама чл., ст., и тач., а иза последњег броја се не ставља тачка: Чл. 5, ст. 2, тач. 3 или чл. 5, 6, 9 и 10 или чл. 4-12 ...

Навођење судских одлука треба да садржи што потпуније податке (име суда, врста и број одлуке, датум када је донесена, ...), ако су оне архивиране, онда их наводити као (необјављене) архивске изворе, ако су објављене, онда их наводити као монографске и/или друге публикације.

Монографска публикација доступна on-line

Презиме, име аутора. *Наслов књиге*. <адреса с Интернета>. Датум преузимања.

Пример:

Veltman, K. H. *Augmented Books, knowledge and culture*.

<<http://www.isoc.org/inet2000/cdproceedings/6d/6d>> 2. 2. 2002.

Прилог у серијској/периодичној публикацији доступан on-line

Презиме, име аутора. Наслов текста. *Наслов периодичне публикације*. Датум периодичне публикације. Име базе података. Датум преузимања.

Пример:

Toit, A. Teaching Infopreneurship: students' perspective. ASLIB Proceedings. February 2000. Proquest. 1. 2. 2000.

Прилог у енциклопедији доступан on-line:

Назив одреднице. *Наслов енциклопедије*. <адреса с Интернета>. Датум преузимања.

Пример:

Wild, Oscar, *Enciclopedia Americana*. <<http://www.ecyclopedia.com/doc/1G1-92614715.html>> 15. 12.2008.

Дигитални идентификатор објекта / Идентификатор дигиталног објекта (DOI = Digital Object Identifier)

Монографске публикације и прилози у серијској/периодичној публикацији доступни on-line (уопште: е-текст, слика, аудио/видео запис, софтвер итд.) могу током времена да промене адресу на Интернету (или се промени име веб странице), тако да се јавила потреба да им се додели трајан идентификатор помоћу кога је тражени објект могуће пронаћи. У те сврхе најчешће се користи DOI систем (в. ен.\wikipedia.org/wiki/Digital_object_identifier).

Презиме, име аутора. Наслов текста. *Наслов периодичне публикације*. Датум периодичне публикације. 001

Пример:

Nikolić, Ivana. Publishing in serbia. *Slavic & East European Information Resources*, Volume 1, Issue 2 & 3 february 2001: 85-126. DOI 10.1300/J167v01n02_03 < www.informaworld.com/smpp/.../content~db=all~content=a904437540 > 30. 1. 2010.

У том случају не треба наводити < Име базе података > и Датум преузимања (у горњем примеру – 3. ред).

Прилог у енциклопедији и његов DOI

Презиме, име аутора. Назив одреднице. *Наслов енциклопедије*. DOI:

Пример:

Paskin, Norman. Digital Object Identifier (DOI®) System. *Encyclopedia of Library and Information Sciences. Third Edition*. DOI: 10.108/E/ELIS3-120044418